

MENKIBE: Düşmanını Bile Affetti

Hazret-i Ömer devrinde müslümanlar, İran içlerine kadar İslâmiyet'i yaydılar. O sırada Tüster şehri, müslüman Mücahidlere teslim olmamak için çok direndi. Fakat sonunda meşhur kumandanları Hürmüz, her şeyin bitmek üzere olduğunu fark etti. İslâm Başkumandanına bir teklifte bulundu:

- Eğer beni “Sağ olarak” Halifenizin huzuruna götürürseniz, şehri teslim ederim! dedi.

Teklifi kabul edildi. Tüster şehri teslim alındı.

Hürmüz de, ganimetlerle (savaş kazançlarıyla) birlikte; Halife'ye yollandı. O'nu ve ganimetleri götüren, hazret-i Enes bin Mâlik ve bir arkadaşıydı.

Medineye giderken, Hürmüz'e en süslü ve yaldızlı elbiseleri giydirdiler. Sokaklardan geçirilirken müslümanlar hem şükrediyor, hem de ibret alıyorlardı. Nihayet hazret-i Ömer'in huzuruna vardılar. Enes Bin Mâlik hazretleri, kısaca vaziyeti arz etti. Ganimetleri takdim etti (sundu.)

Halife komutana:

- Konuş bakalım... Bize ne söyleyeceksin? dedi.

Hürmüz:

- Ölecek miyim, kalacak mıyım? diye mırıldandı.

Oradakiler hayretle “ne demek istiyorsun?..” gibilerden, yüzüne bakınca:

- Çünkü öleceksem başka, kalacaksam başka türlü konuşacağım, dedi.

O zaman hazret-i Ömer:

- Konuş sana zarar gelmez, buyurdu. Tüster şehrinin mağrur kumandanı ferahladı ve şunları söyledi:

- Ey büyük halife! Cenâb-ı Hak, siz Araplar ile biz İranlıları, serbest bıraktığı günlerde, bizler bazılarını “köle” olarak kullanıyorduk. Sizleri öldürüyor ve mallarınızı zorla elinizden alıyorduk... Ne zaman ki Yüce Allah size, “**Peygamber Muhammed aleyhisselâmi**” yolladı. Sizinle beraber oldu; işte o zaman bizim üstünlüğümüz sona erdi. Bu sözleri duyan Halife, biraz düşündü. Sonra arkadaşına danıştı.

- O'nu ne yapalım? Ne tavsiye edersin?

Hazret-i Enes cevap verdi:

- Ey Mü'minlerin Emiri! O'nu öldürmenizi tavsiye etmem. Çünkü arkasında, büyük bir düşman kalabalığı bıraktı. Belki galeyana gelirler de, tekrar müslümanlara saldırırlar.

Hazret-i Ömer:

- Fakat onlar Resûlullah'ın en kıymetli arkadaşlarını (Eshâbını) şehid ettiler. Ben de O'nu sağ bırakmaktan utanıyorum! diye söylendi.

O zaman hazret-i Enes, şunları ilâve etti:

- Fakat yâ Ömer! O'nu öldürmemen gerekir. Çünkü “Konuş! Sana zarar gelmez” demiştiniz.

Halife bunun üzerine:

- Sana herhâlde bir şeyler verdi ki, böyle konuşuyorsun! diye çıkıştı. Sonra da:

- O adamın sana bir şey vermediğine dair, şahit isterim. Yoksa ondan önce, gerekeni sana yapacağım, dedi.

Hazret-i Ömer'in şakası olmadığını bilen hazret-i Enes, çıkıp şahit aradı. İran seferine katılan sahâbelerden yolda rastladığı Zübeyr bin Avvam hazretleri kendisini dinledi. Sonra da Halifeye gelip, şahitlik etti. Hazret-i Zübeyr Sevgili Peygamberimizin halasının oğlu ve "Cennetle müjdelenmiş on büyük müslümandan" biri idi. O'nun şahitliği sayesinde Hürmüz'ün hayatı kurtuldu.

Bir müddet sonra O da müslüman oldu. Bunun üzerine hazret-i Ömer, eski "Can düşmanına" bile maaş bağladı. Çünkü "**İslâm Adaleti**" bunu gerektiriyordu.

Kaynak: Gençlerin Rehberi